

עת"א 16790/07/17 - שי טימור (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עת"א 16790-07-17 טימור (עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופטת שירלי רנר
העותר
נגד
המשיבה
שי טימור (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד שאול עזרא
מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד אפרת פילזר מפרקליטות
מחוז ירושלים (פלילי)

החלטה

1. עתירה כנגד החלטת מפקד המחוז להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות ורצוי עונשו של העותר בבית סוהר.

2. העותר נדון ביום 9.8.2016 על ידי בית משפט לתעבורה לשישה חודשי מאסר (בניכוי ימי מעצרו) אשר ירוצו בעבודות שירות וזאת בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח.

ביום 30.10.16 התייצב העותר אצל הממונה על עבודות שירות ושובץ לעבודה. למחרת לא התייצב העותר לעבודות אך שלח תעודת מחלה לגבי התאריכים 31.10.16 ועד 10.11.16. בתום תקופת מחלתו לא התייצב העותר לתחילת ריצוי עבודות השירות וניסיונות לאתרו לא צלחו. ביום 14.12.16 נשלח לעותר זימון לשימוע ליום 23.1.17, העותר לא התייצב לשימוע וביום 29.1.17 הוחלט על הפסקה מנהלית של עבודות השירות ונקבע כי את יתרת העונש לתקופה של 141 ימים ירצה בבית הסוהר.

העותר נעצר ביום 25.6.17 ומאז מרצה את עונשו במאסר. העתירה הנוכחית הוגשה ביום 9.7.17.

3. לטענת העותר הוא מעולם לא קיבל את הזימון לשימוע ואין אישור שקיבל. הוא הכיר בת זוג מירושלים בסוף 2016 ועבר להתגורר עימה. לטענת העותר הוא היה מעלה טענותיו באמצעות ב"כ בשימוע ויכול היה לשכנע את גורמי שב"ס להחזירו לעבודות שירות. אי קיום השימוע פוגע בזכותו החוקתית, מדובר בזכות שהינה הבסיס להליך מנהלי תקין. על כן מתבקש שחרורו של העותר וכן להורות על קיום שימוע עם בא כוחו כמתחייב.

4. לטענת ב"כ המשיבה הזימון לשימוע נמסר לעותר ומכאן שידע עליו. על אף האמור לא התייצב לשימוע וגם לא יצר קשר כדי להסביר את אי הגעתו ובעניין זה אין לו להלין אלא על עצמו. גם אם העותר שינה כתובתו לאחר שליחת הזימון לשימוע (שנאסף) ועד שליחת החלטה על הפסקה מנהלית (שלא נאספה) הוא לא טרח לעדכן את הממונה על עבודות שירות. לטענת ב"כ המשיבה התנהלות העותר מלמדת על זלזול והתעלמות מעונש שהוטל עליו, מהחלטת בית המשפט ומהזדמנות שניתנה לו ויש לראותו כמי שוויתר על זכותו לשימוע.

עמוד 1

5. התנהלות העותר אשר למעשה התעלם מעבודות שירות שהוטלו עליו, ראוייה לגינוי. טענתו כי נמנעה ממנו זכות השימוע צורמת בנסיבות שבהן עזב מרצונו את מקום מגוריו בסמוך לאחר תחילת עבודות השירות בלא לעדכן בכך את הממונה על עבודות השירות. יצויין כי לתגובת המשיבה צורף אישור ולפיו הזימון לשימוע נאסף על ידי נציג הנמען. עם זאת, לטענת העותר יתכן כי הוריו אספו את הזימון אך הוא לא הועבר אליו. כך או אחרת, אין לו להלין אלא על עצמו.

בצד האמור, התוצאה היא כי העותר מרצה כעת עונש מאסר בפועל, לראשונה בחייו, בלא שהתאפשר לו למעשה להעלות טענותיו כנגד הפקעתן של עבודות השירות, עובר למתן החלטה. מדובר בתוצאה לא פשוטה. בנסיבות אלו סבורה אני ולו לפני משורת הדין כי יש לאפשר לעותר להעלות טענותיו במסגרת הליך שימוע על מנת שמפקד המחוז יוכל לשקול בשנית את החלטתו בדבר הפקעת עבודות השירות. מאחר והעותר כעת אסיר, אני מורה כי השימוע ייערך בעל פה או בכתב באמצעות בא כוחו של העותר וזאת על פי החלטת עורך השימוע. השימוע ייערך בתוך 10 ימים ממתן החלטה זו.

ניתנה היום, כ' תמוז תשע"ז, 14 יולי 2017, במעמד הצדדים